

[Indenrigsministeren]

samarbejde, som man langt, langt de fleste steder har opbygget imellem befolkningen og centrene, bestemt ikke vil få dårligere vilkår; min forventning er, at de bliver bedre. Jeg er glad for, at man er opmærksom på det her i Folketinget, og jeg er glad for at kunne bekræfte, at jeg bestemt ikke tror, at det kommer til at gå i negativ retning.

Jeg tror, at det var de spørgsmål, der blev stillet her ved førstebehandlingen, og jeg kan kun gentage min glæde over, at der er enstemmighed om gennemførelsen af dette skridt. Det bygger jo på et meget langt forhandlingsforløb, hvor både Dansk Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp har deltaget. Det har også dér været glædeligt at opleve, at man, på trods af at man vel til en vis grad kan sige, at man har haft noget i klemme i de to organisationer, alligevel har tilsluttet sig ideen, man har tilsluttet sig målestokken, således at vi nu også står med en meget stor politisk bredde bag ønsket om at gøre tilværelsen for asylansøgerne – jeg vil ikke kalde den god, det ville nok være en overdrivelse, men dog mere tålelig i det daglige.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 38:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed og lov om visse forhold på telekommunikationsområdet. (Finansiering af kortbølgeudsendelser, aktindsigt i programmeriale m.v.).

Af kulturministeren (Jytte Hilden).
(Fremsat 27/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lise Hækkerup (S):

Selv om licensforliget i sig selv ikke fordrer en debat her i Tinget, vil jeg dog alligevel benytte lejligheden til at ønske kulturministeren tillykke med det flotte forlig, især de meget visionære og kulturpolitiske synspunkter, som kom med i forliget. Jeg vil her fremhæve flere danske programmer og flere danske film som noget særligt, navnlig i en tid, hvor påvirkningen fra udlandet er særlig stor.

Besyderligt var det dog, at Venstre og De Konservative ikke ville være med i forliget, men nok om det. Forliget er i hus. Forliget er indgået mellem regeringspartierne og SF, det er også udmærket, og det er lovændringerne i konsekvens af dette forlig, som vi behandler i dag.

Det drejer sig om overgangen til licensfinansiering af Danmarks Radios kortbølgevirksomhed. Det drejer sig om en lovhjælp til, at ministeren kan stille krav om tekstning af fjernsynsprogrammer af hensyn til døve og hørehæmmede, og det drejer sig endelig om at fritage dele af Danmarks Radios og TV 2's virksomhed fra lov om offentlighed i forvaltningen.

Hvis jeg yderligere skal uddybe disse tre punkter, vil jeg vedrørende det første punkt sige, at det, ud over at Danmarks Radio overtager finansieringen af kortbølgevirksomheden, er hensigtsmæssigt, at lov om visse forhold på telekommunikationsområdet tilpasses, således at kommunikationsministerens fastsættelse af Danmarks Radios og TV 2's betaling til Telecom for sendernettet sker efter forhandling med kulturministeren, og at det er Telecom, som skal forhandle med Danmarks Radio, før der træffes beslutning om, hvilke tekniske faciliteter der skal bruges til udsendelse af Danmarks Radios kortbølgeprogrammer.

Vedrørende det andet punkt fordres der vel næppe de største argumentationsegenskaber for at kunne påpege det rimelige i, at kravet om tekstning af tv for døve og hørehæmmede nu er på vej til at blive opfyldt. Vi lever i et informationsamfund, hvor det at læse den daglige morgenavis ikke er nok, hvis man vil holde sig ajour med udviklingen. Men det er ikke kun nyhederne, vi ønsker tekstet; det gælder også underholdningsprogrammerne, såle-

[Lise Hækkerup]

des at hørehæmmede ligestilles med andre licensbetalende medborgere.

Det tredje punkt er et spørgsmål om ytringsfrihed, det er et spørgsmål om kunstnerisk frihed, og det er et spørgsmål om informationsfrihed. Det foreslås, at visse dele af Danmarks Radio og TV 2 skal undtages fra offentlighedsloven og forvaltningsloven. Hvis dette vedtages, ligestilles Danmarks Radios og TV 2's vilkår med den trykte presses, og det er vel ikke så urimeligt et forlangende.

Som sagt i indledningen synes jeg, at licensforliget er et flot forlig, og jeg håber, at lovændringerne her kan vedtages bredt.

Jeg vil samtidig for god ordens skyld sige på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, fru Lone Dybkjær, som ikke er til stede i dag, at Det Radikale Venstre som forligsparti naturligvis tilslutter sig det, der står i lovændringerne.

Agnete Laustsen (KF):

Som bekendt har vi fra konservativ side taget afstand fra den aftale, som regeringen og SF indgik i september om licensafgifter, Danmarks Radios og TV 2's økonomi osv., og jeg kan i modsætning til fru Lise Hækkerup sige, at jeg altså ikke har noget at lykønske kulturministeren med i denne anledning.

Dette forslag vedrører imidlertid kun indirekte det indgåede forlig, der jo i første omgang drejer sig om økonomiske forhold, som Finansudvalget har taget stilling til, og som jeg derfor ikke skal kommentere ved denne lejlighed.

Jeg kan derimod give tilslutning til gennemførelse af de her stillede konsekvensændringer af radio- og tv-loven. Det drejer sig om overgang til licensbetaling af kortbølgeprogrammer; det kan vi helt tilslutte os. Øget tekstning af fjernsynsprogrammer til døve og hørehæmmede er et ønske, vi selv tidligere har givet udtryk for. Og ligestilling af radio- og tv-programmer med den trykte presse i relation til offentlighedsloven, altså mulighed for kildebeskyttelse, hvilket er med til at sikre informations- og ytringsfrihed, finder vi helt i orden.

Jeg vil dog løfte en pegefinger i relation til bemærkningerne i lovforslaget om, at det vil være naturligt at gennemføre en vis begrænsning i offentlighedsadgangen for så vidt angår forretningsmæssige forhold. Vi kan næppe bli-

ve uenige, hvis det drejer sig om rene kontrakt- og konkurrenceforhold, men jeg mener ikke, at bestemmelsen skal kunne bruges til at sikre, at f.eks. almindelige administrative forhold generelt kan unddrage sig offentlighed. Jeg vil derfor gerne have, at ministeren her bekræfter dette og undlader blot at henvise til, at ombudsmandens kompetence – selvfølgelig, fristes jeg til at sige – ikke berøres. Men altså generelt: accept af forslaget.

Helge Sander (V):

Det er korrekt, som de to første ordførere har nævnt, at det jo er licensforliget, dette handler om.

Jeg vil gerne efter fru Lise Hækkerups bemærkninger knytte nogle generelle ord til forliget, for også jeg synes, der er knap så meget at lykønske med.

Til gengæld er det principielt interessant derved, at vi her ser, hvad der sker, hvis Venstre og Konservative ikke er med ved forhandlingsbordet. Vi forsøgte at få det forhandlet ned på et omkostningsniveau, som vi syntes var rimeligt, men det lykkedes ikke. Og ikke nok med, at det så havner på det resultat, men lige så snart SF sætter sig til bordet, går regeringen med til, at udgifterne skal være langt større. Og jeg er desværre bange for, at det er noget, vi kommer til at møde i tilsvarende situationer, at der bliver andre og endnu flere politiske forhold, som afklares på denne måde.

Sandheden er jo, at der er indgået et forlig over 4 år, der betyder 2½ procents stigning hvert af de 4 år i en periode, hvor vi har en udvikling, der ligger under 2 pct.; samtidig har man låst medieområdet fast i 4 år, og vi taler altså om 4 år, i hvilke jeg har set kulturministeren citeret for at vi må forvente, at der sker en meget stor udvikling inden for medielandskabet – det var vistnok det udtryk, der blev brugt.

Endelig synes jeg også, det er påfaldende, at fordi Danmarks Radio ikke har formået på lige fod med langt de fleste andre virksomheder at få klaret sit generationsskifteproblem, skal man komme her med en pose penge og medvirke til, at der ydes en hjælp, som jeg ikke synes man har gjort sig fortjent til, i hvert fald ikke indtil videre. Den omstillingsproces, de mange ambitioner, som er blevet lagt på bordet, lige fra nogle rent administrative tiltag efter Rigsrevisionens bemærkninger og til senest

[Helge Sander]

generaldirektørens store plan – ja, det er jo ikke rigtig blevet til noget. Det, der er sket, er, at vi har set Danmarks Radios seertal falde samt en lang række genudsendelser.

Overenskomsterne er heller ikke kommet på plads. De færre overenskomster, der skulle nedbryde fag- og funktionsgrænserne, er det heller ikke lykkedes at få bragt på plads tidlige på året, sådan som det var ønsket.

Vi synes, dette er meget dyrt, og samtidig har man ikke fået løst de generelle, store problemer, der er. Her tænker jeg på TV 2; det er jo ikke en løsning blot at infryse gamle lån. Vi synes, man skulle have taget fat på en løsning af det meget, meget store problem, som altså efterhånden er oppe i mange hundrede tusinde kroners-klassen.

Når vi synes, det er ekstra ærgerligt, er det jo, fordi TV 2's indtægtsmuligheder kunne være bedre; man skulle blot følge loven. Vi har selv vedtaget EF-direktivet og Europarådskonventionen her i folketingssalen, og det er det, bl.a. TV 3 retter sig efter, men vores nationale station, TV 2, kan altså ikke få tilsvarende muligheder og dermed også en chance for at forbedre sin økonomi. Men det er der ikke noget at gøre ved; den forskelsbehandling må vi leve med, så lang tid vi har den politiske konstellation og det flertal, som står bag bl.a. dette licensforlig.

Så vil jeg gerne sige, at vi er meget tilfredse med, at man nu gør noget for, at der bliver en bedre tekstning af hensyn til de døve og de hørehæmmede. Det burde selvfølgelig ikke være nødvendigt at lovgive om dette, men da det har vist sig, at hverken Danmarks Radio eller TV 2 lever op til de forventninger, vi med rimelighed må have, er vi meget tilfredse med, at vi nu hjælper op mod en halv million danskere, som har glæde af disse undertekster.

Til gengæld synes vi måske, det havde været meget naturligt, om man havde fastsat et forløb over årene, ligesom man har i England, hvor man har sagt, at i år skal 23 pct. af udsendelserne være tekstede, og frem til 1998 skal det være 50 pct. I stedet for taler man i bemærkningerne om, at der skal ske en væsentlig forøgelse af tekstningen. Man kunne måske spørge kulturministeren: Hvad er væsentlig?

Jeg vil også gerne give min tilslutning til forslaget om kortbølgeradioen, som herefter overgår fra finansloven til betaling over licensen.

Endelig har vi også ministerens forslag om lovændringer af hensyn til offentlighedsloven og forvaltningsloven. Venstre kan støtte forslaget, for så vidt det sikrer en fri og uafhængig programvirksomhed. Vi er enige i, at der ikke skal gribes ind i den redaktionelle frihed, men der er et langt skridt herfra og så til at sikre, at Danmarks Radios og TV 2's øvrige virksomhed også skal friholdes. Det må være muligt at adskille programvirksomheden fra den øvrige administration og fortsat sikre, at den er forpligtet i henhold til denne lovgivning. Tænk blot på, at i Danmarks Radio er omkring 450 personer beskæftiget i den nye fælles, centrale administrationsafdeling, som trods alt anvender 25 pct. af Danmarks Radios budget.

Men som sagt: Licensforliget kan vi ikke støtte, men de elementer, som indgår i lovforslaget her, er vi positive over for.

Birthe Hansen (SF):

Som nævnt af de tidligere ordførere, også af Venstres ordfører, er SF med i dette licensforlig. Vi er det jo ikke – som Venstres ordfører, hr. Helge Sander antydede – alene for at være med til at bruge penge. Vi er det bl.a., fordi vi var imod de økonomiske stramninger, specielt over for Danmarks Radio, som måske netop Venstre lagde op til, og vi er også helt sikre på, at de penge, dette eventuelt drejer sig om, vil vi nok kunne skaffe fuld dækning for sammen med regeringen.

Vi mener, at vi med dette lovforslag er med til at skaffe de to stationer arbejdsro i den kommende 4-års-periode, og det synes vi er ganske godt for dem at have.

Vi er også med til løse nogle kompetenceproblemer imellem TV 2's ledelse og de regionale stationer, og vi mener også, at vi, selv om det først sker engang i 1995, har været med til at sikre, at man ser på og eventuelt finder frem til bedre ordninger for de lokale medier.

Så alt i alt skal vi sige, at vi er godt tilfreds med dette forlig. Vi føler bestemt ikke, at vi er ude på eller med i en økonomisk overbudspolitik. Vi mener også, vi har været medvirkende til, at den statsstyring, der var at finde, er blevet fjernet, og jeg vil da godt fortælle Venstres ordfører, at SF fortsat vil arbejde på så stor en selvstændiggørelse af stationerne og kanalerne som overhovedet muligt.

[Birthe Hansen]

Men som sagt kan det vel ikke undre nogen, at vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, og vi vil også gerne være med til at tilendebringe det rimelig hurtigt.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Fru Birthe Hansen kan nu ikke løbe fra, at SF har været et dyrt bekendtskab for de danske lyttere og seere. Det er ikke rigtigt, at vi ville stille Danmarks Radio ringere, men vi ville til gengæld heller ikke stille den disse meget guldrandede tider i udsigt, når den ikke har fået orden i eget hus. Det er sandheden, og når der måske kan være lidt diskussion om det, er det, fordi jeg både ved mediediskussionerne i forsamlingshusene og her i Folketinget møder nogle, der har den opfattelse, at de penge, der er i Radiofonden, er Folketingets, kulturministerens eller generaldirektørens. Det mener jeg absolut ikke. Det er licensbetalernes penge, og det er de penge, man nu tager en ordentlig bid af for at hjælpe Danmarks Radio med et generationsskifteproblem, som man ikke selv har fået løst.

Så det er rigtigt, at vi ikke vil give så mange penge som SF, men der er jo ikke noget med, at vi vil skære ned – tværtimod! Lønudviklingen har i de seneste år været på 1,7 pct., vi talte om 2 pct., men SF ville straks forhøje til 2,5 pct.; den går ikke.

Når jeg nu har ordet igen, så er der en ting, jeg ikke nåede i mit første indlæg. I en artikel i Børsen den 27. oktober i år satte man spørgsmålstegn ved Justitsministeriets rolle i denne sag, og der er flere, der har udtalt sig om, hvorvidt lovgrundlaget er i orden. Jeg har lyst til at spørge kulturministeren, hvorfor hele denne store aftale, som jo for hovedpartens vedkommende bliver behandlet i Finansudvalget, ikke har fået en helt normal sagsbehandling i forhold til Justitsministeriet.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Det er såmænd ikke, fordi jeg skal gå ind i en lang debat med Venstres ordfører, men jeg vil bare sige, at i disse tider, hvor vi taler så meget om, at dansk kultur og det danske sprog skal styrkes, er vi i SF også tilfreds med licensforliget, fordi der igennem de fire år, den øko-

nomiske aftale varer, også vil finde en styrkelse af dansk kultur og dansk sprog sted.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Det glædede mig sådan, at fru Birthe Hansen bad om ordet for en kort bemærkning, men fru Birthe Hansen svarede overhovedet ikke på det, jeg spurgte om. Fru Birthe Hansen angreb Venstre for at ville skære ned i Danmarks Radio, men det siger jeg ikke er korrekt, og det har jeg dokumenteret. Fru Birthe Hansen bad i den forbindelse om en kort bemærkning, men gik op og talte om noget helt andet. Det, som fru Birthe Hansen sagde, kan jeg støtte 100 pct., men jeg må konstatere, at fru Birthe Hansen hermed har erkendt, at angrebet på Venstre var forkert.

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet har hverken lod eller del i det licensforlig, der blev indgået den 16. september i år mellem regeringen og SF, og jo mere man botaniserer med den aftale, jo gladere er vi for, at vi ikke har noget med den at gøre.

Allerede i Folketingets Finansudvalg havde vi lejlighed til i de to aktstykkebevillinger, ministeren præsenterede, at se de første økonomiske konsekvenser, og de vidnede om, at regeringen og SF fører en politik, som går ud på, at de, der har, skal have endnu mere, og de, der ingenting har, skal have endnu mindre – og de, der ingenting har, er selvfølgelig den danske befolkning.

Hr. og fru Jensen, der har en knap økonomi og har meget svært ved at få dagligdagen til at hænge sammen, vil over de kommende år skulle betale en endnu højere licens, end de gør i dag, og det er vel at mærke en licens, som de er tvunget til at betale. Bare man har købt et tv-apparat, en radio, en videobåndoptager etc., er man tvunget til at betale denne licens, også selv om man måske endda tilhører den gruppe, som ser mindre og mindre fra Danmarks Radio, fordi man synes, at udbudet er for dårligt.

Hvem får mere ud af det licensforlig? Det gør de ansatte og ledelsen i Danmarks Radio og i TV 2, som i den grad frådser med pengene i en tid, hvor der ellers er knaphed. Der er jo ingen grænser for, hvilke udgifter en mastodontvirksomhed, et fortidslevn, en dinosaur som Danmarks Radio rask væk afholder. Vi

[Kim Behnke]

har i Folketingets Finansudvalg forsøgt at efterforske, om man fra Danmarks Radios side igennem de sidste mange år har forsøgt at holde bare en lille smule igen, men det er ikke tilfældet. År efter år bruger man stadig flere penge, indgår stadig mere gunstige og gavmilde aftaler, lange ferieforløb indgår i medarbejdernes ansættelsesvilkår osv., og i en tid, hvor den lille mand og den lille dame i Danmark oplever, at deres arbejdsvilkår bliver hårdere og hårdere, frådser man i den grad i Danmarks Radio og TV 2. Det ønsker vi ikke at være med til, og derfor tog vi afstand fra licensforliget og ønskede ikke på nogen måde at bakke det op.

Hvad så med dette konkrete lovforslag? Det indeholder fem forskellige punkter, der ganske vist alle er afledte effekter af licensforliget.

Med hensyn til kortbølgevirksomheden fremgår det af de ordførertaler, vi fra Fremskridtspartiets side har holdt igennem de sidste mange år, at vi ikke mener, at der er noget som helst perspektiv i kortbølgevirksomheden. Fordi der sidder tre mennesker i Australien og synes, det er rart at høre de danske toner, hvorfor i alverden skal vi så betale for det i Danmark? Man kan oven i købet kun købe radiomodtagere, som kan modtage kortbølgeudsendelser, i specialforretninger, og alligevel skal der ofres disse millioner af kroner på det. Det ønsker vi ikke at medvirke til, og vi ønsker heller ikke at medvirke til, at det skal ske uden for Danmarks Radios ordinære budgetrammer.

Til gengæld synes vi, at det er en fornuftig ting, at det er TV 2-fonden, der hæfter for de statsgaranterede driftslån til TV 2, så den del af forslaget kan vi godt støtte.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt Danmarks Radio skal være underlagt offentlighedsloven, og dér kan vi da være enige med ministeren i den første halvdel af det, nemlig at det, som journalisterne sidder og arbejder med i det daglige, selvfølgelig ikke skal være underlagt lov om offentlighed i forvaltningen. Men hvad angår den anden halvdel af det, hvor man tager sager og dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold, er vi altså mere end bange for, hvad der ligger i det, og det skyldes ganske enkelt, at vi meget indgående har studeret den korrespondance, der har været imellem Statsrevisoratet, Rigsrevisionen og Danmarks Radios bestyrelse, og vi har med hovedrysten konstateret, hvordan Danmarks

Radio i den grad har spændt ben for, at Rigsrevision og Statsrevisorat fik adgang til at undersøge økonomiske forhold i Danmarks Radio. Hvis ministeren ved hjælp af disse bestemmelser nu vil forhindre Rigsrevisionen og Statsrevisoratet i at kunne få indsigt, ønsker vi under ingen omstændigheder at medvirke til det.

Med hensyn til det sidste element i forslaget, nemlig spørgsmålet om tekstning af programmerne, har det vores fulde opbakning. Af hensyn til de døve og hørehæmmede synes vi, at jo mere der kan være teksten, jo bedre, så det element kan vi støtte fuldstændig.

Vi ønsker at bruge dette forslag til, at vi i Folketingets Kulturudvalg meget grundigt kan vurdere den måde, Danmarks Radio og TV 2 bliver drevet på, og når vi engang er færdige med det undersøgelsesarbejde, vil vi se, om vi vil stemme for eller imod forslaget.

(Kort bemærkning).

Lise Hækkerup (S):

At Fremskridtspartiet ikke vil være med, kan ikke undre nogen som helst i dette Folketing. Fremskridtspartiet er et parti, for hvem kultur er noget, der helst ikke må koste én krone.

Når vi nu er ved det økonomiske, vil jeg for at sætte tingene lidt på plads, så de ikke får en opsvulmet dimension, forklare, hvad licensforliget koster fru Jensen, der så smukt blev omtalt.

Licensforhøjelsen koster 10 øre daglig! Det er det, vi taler om, og det, som hr. Kim Behnke siger angivelig skulle kunne vælte den lille mands budget.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er hverken kulturfjendsk, modstander af kultur eller har noget imod, at der bliver givet penge til kultur.

Det, Fremskridtspartiet har noget imod, er, at de midler, der bliver givet til kulturen, er inddrevet ved hjælp af tvang. Hvad enten det er skattemidler eller licensmidler, er de udtryk for tvang. Frihed er det samme som fravær af tvang, og vi ønsker, at kulturen skal blomstre i frihed og ikke være en statskultur. Vi har alt for mange steder i verden set, hvad det vil sige, når kulturen er underlagt politiske regimer af den ene eller den anden art.

[Kim Behnke]

Vi er fuldstændig enige med Tjekkiets præsident, Vaclav Havel, der som en af sine første embedshandlinger i sin tid i det gamle Tjekkoslovakiet stoppede statens kontrol, styring og subsidiering af kulturen. Han så, hvad det vil sige, når politikere bestemmer over kulturen. Vi er enige med ham, og vi tager afstand fra den kulturpolitik, der bliver ført i Danmark og i andre såkaldte velfærdsstater, hvor man fra politisk side ønsker at dirigere kulturen; vi ønsker en fri kultur.

Med hensyn til de konkrete licenspenge: Det kan da godt være, at 10 øre om dagen ikke betyder noget for fru Lise Hækkerup, men hvorfor ikke give befolkningen frihed til selv at afgøre, om den ønsker at betale licensen? Hvorfor ikke lade befolkningen få den frihed lige så vel som vi selv i dag har frihed til at afgøre, om vi ønsker at abonnere på de udenlandske tv-stationer; så kan befolkningen også selv afgøre, om den har råd til at bruge de 10 øre mere om dagen.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg vil gerne tage fat i de kære 10 øre, for det lyder selvfølgelig imponerende flot: kun 10 øre om dagen. Det kunne også være ½ øre i timen. Men det er jo ikke det reelle, når man skal sammenholde tingene.

Der er tale om en stigning på 2,5 pct., hvor samfundet i dag opererer med en stigning på 1,7. Men lad os glemme det.

Det, som jeg synes er det værste, er, at fru Lise Hækkerup fuldstændig overser, at man røver over 300 mio. kr. fra Radiofonden. Hvor meget bliver det pr. dag? Det glemmer man at tage med, og det synes jeg faktisk er den største forsyndelse, at man gør det for at fylde nogle huller op, når man ikke har gjort spor for selv at klare de problemer, som er dækket af de over 300 mio. kr., som er frarøvet Radiofonden i forligsperioden. Jeg vil hellere vide, hvad det koster de danske licensbetalere pr. dag. Det er nemlig deres penge!

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti tilslutter sig det foreliggende forslag.

Punktet vedrørende tekstning af fjernsynsprogrammer af hensyn til døve og hørehæmmede synes vi i Kristeligt Folkeparti er specielt

positivt. Det er en sag, der har ligget os stærkt på sinde, og det glæder os, at også vores synspunkter på dette område er blevet imødekommet, så døve og hørehæmmede nu vil få mulighed for en bedre betjening. Særlig med hensyn til nyhedsudsendelser er der et stort behov for, at denne gruppe danske borgere får samme muligheder som andre for at følge med i, hvad der foregår i det danske samfund og ude i den store verden.

Ligeledes finder vi det positivt, at Danmarks Radio med denne lov vil blive forpligtet til at producere og udsende kortbølgeprogrammer til glæde for især vore danske landsmænd i udlandet. Det sker ved, at Danmarks Radio fremover vil være forpligtet til at afholde udgifterne til både produktion og udsendelse.

De øvrige punkter i lovforslag nr. L 38 har Kristeligt Folkeparti heller ingen problemer med at tilslutte sig.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Jeg vil godt lige starte med det dér røveri, som hr. Helge Sander var inde på. Hvad der ligger i licensforliget på det område, svarer helt præcist til det, som Danmarks Radio selv ønskede ifølge de budgetter, man sendte frem til Kulturministeriet.

Jeg takker fru Lise Hækkerup og vil sige, at også jeg glæder mig meget over, at vi nu faktisk er gået ind i den globale mediekamp, for skal danskerne se mere dansk tv, hvad jeg kunne have et ønske om, skal det være kvalitets-tv, og det at lave kvalitetsprodukter er pudsigt nok også på dette område et spørgsmål om, at der er midler til det; så det er hovedoverskriften. Jeg tror ikke, jeg har set noget tidligere licensforlig indgået med en så præcis kulturpolitisk synsvinkel, men det har altså ligget regeringen og dermed regeringspartierne meget på sinde.

Jeg vil godt sige tak til fru Agnete Laustsen for tilslutningen til spørgsmålet om både kortbølge, tekstning for døve og hørehæmmede og ligestillingen mellem den trykte og den elektroniske presse. Jeg vil selvfølgelig meget gerne i Folketingets Kulturudvalg besvare eventuelle spørgsmål, hvis der skulle være nogle punkter, som er uafklarede i lovforslaget, i bemærkningerne eller i forbindelse med loven om offentlighed i forvaltningen.

[Kulturministeren]

Det er da klart, at en konservativ ordfører må lægge afstand til den politiske del af licensaftalen. Så vidt, så godt! Det undrer ikke nogen minister.

Til hr. Helge Sander vil jeg sige, at dette ikke er udtryk for, hvad der sker, når SF er med, men for, hvad der sker, når Venstre og De Konservative får oppositionskuller. Var Venstre og De Konservative nemlig blevet ved forhandlingsbordet, var vi såmænd havnet på det forhandlingsresultat, som vi her efter sommerferien i en sen aften nåede frem til. Det forslag, som vi så er endt med – og som er det licensforlig, regeringen har indgået med SF – svarer fuldstændig og ganske nøje til det oplæg, som regeringen kom med, og jeg synes, det er smukt, at der i hvert fald er ét oppositionsparti i dette Ting, som tør tage et medansvar for mediepolitikken.

Jeg vil også godt sige til hr. Helge Sander, at der ikke er tale om, at situationen er låst fast. Utallige gange også under forhandlingerne har kulturministeren understreget, at det, der er tale om, er, at vi har fået et pusterum hertilands, sådan at vi rent faktisk kan begynde at forstå, hvad der sker på medieområdet, og forholde os til det. Det er også derfor, jeg har ønsket et 4-årigt forlig, sådan at vi ikke næsten med det samme, før blækket knap er tørt på denne aftale, skal i gang med at prøve at lave en ny. Der er faktisk i meget høj grad brug for, at vi får diskuteret medielandskabet. Det har jeg også ved forskellige lejligheder lagt op til, og så sent som i går holdt Kulturministeriet en konference om lokalradio- og lokal-tv-området.

Til spørgsmålet om, hvad der er galt med forliget i forbindelse med Danmarks Radio, vil jeg bare henvise til, at vi har haft borgerlige regeringer i 10 år, som har haft rig lejlighed til at lave om på det, og med hensyn til spørgsmålet om at indfryse noget af TV 2's gæld ville ingen hellere end jeg da have løst det problem. Ingen mere end jeg undrer sig over, at man ikke gjorde det i den spændstige forrige regerings tid. Retur med den slags spørgsmål, så jeg spørger, hvorfor man ikke har sørget for det fra Venstres og De Konservatives side, da de havde regeringsmagten. Svaret er ganske enkelt: Der var såmænd ikke flertal for det! Da jeg er minister i det samme Folketing, ligger sagerne sådan.

Så vil jeg godt glæde mig over, at også hr. Helge Sander er glad for en række punkter.

Med hensyn til Justitsministeriets rolle er der jo en del magi i den slags her. Bare man nævner et ord, kan man ligesom få retten på sin side – det ser vi også i disse dage – og det er så også et svar på noget af det, jeg tror hr. Kim Behnke var inde på, nemlig at det aktstykke, som har passeret Folketingets Finansudvalg, i hvert fald set fra min vinkel har en underlig påtegning af Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet.

Aktstykket indeholder præcis tre punkter, nemlig licensudgifternes størrelse, overførsel af TVR's overskud til TV 2-fonden og størrelsen af statsgarantien til driftslån. For alle disse tre punkters vedkommende gælder det, at det er lovfæstet, at Finansudvalget skal tiltræde dem, og desuden ville det være næsten mere end totalt meningsløst og i hvert fald særdeles usædvanligt, hvis jeg skulle indhente responsa fra Justitsministeriet om disse punkter. Så jeg betragter den bemærkning, der er om aktstykket, som endnu et interessant udslag af oppositionskuller, men jeg er selvfølgelig villig til også i denne runde at besvare yderligere spørgsmål, hvis der stadig skulle være noget, som oppositionen – VKZ – er uenig i – eller ikke har forstået, vil jeg snarere sige.

Jeg vil også sige tak til fru Birthe Hansen. Det er rigtigt forstået, at vi får arbejdsro, og så får i hvert fald de partier, der synes, det er interessant at diskutere mediepolitik, lejlighed til at diskutere det. Det er også rigtigt, at jeg har lagt vægt på at få løst kompetenceproblemerne mellem den centrale TV 2-station og regionerne. Spørgsmålet om statsstyring har aldrig nogen sinde været i mit hoved og vil aldrig komme det, men jeg glæder mig over den frivillige aftale om filmpenge fra licensmidlerne, der er indgået mellem Danmarks Radio, TV 2 og Filminstituttet. Det lover godt, og man skal måske udfordre bestyrelserne lidt for at få dem til at samarbejde. Nu tror jeg til gengæld ikke, at radio, tv og film længere vil slippe hinanden, så det gode er der såmænd også kommet ud af dette forlig.

Jeg må rose Fremskridtspartiet for, at det fra starten meldte fra. Der var ingen – heller ikke jeg – der var i tvivl om, at Fremskridtspartiet ikke ønskede at være med.

Jeg kan ikke genkende beskrivelsen af Danmarks Radios medarbejdere og deres organisation, og jeg ved ikke rigtig, hvor den stammer fra.

[Kulturministeren]

Jeg skal glæde mig over, at Fremskridtpartiet også er med på en række af punkterne vedrørende kortbølge og statsgaranti, og til det punkt, som hr. Kim Behnke trak frem om de forretningsmæssige forhold, skal jeg sige, at det alene – og jeg understreger alene – er spørgsmål, der har noget at gøre med, om man via viden om en billet til en journalist eller en medarbejder kan påvirke kommende udsendelser. Altså kan man udøve en påvirkning via de to love, som er omtalt? Det udspringer direkte af Pedal Ove-sagen i sin tid, men hvis der skulle være nogle præcise spørgsmål af opklarende eller juridisk karakter, vil jeg selvfølgelig meget gerne besvare dem i Folketingets Kulturudvalg.

Til sidst skal jeg også sige tak til fru Tove Videbæk fra Kristeligt Folkeparti, fordi Kristeligt Folkeparti også så ihærdigt holdt fast på, at vi skal gøre noget for de døve og hørehæmmede. Jeg tror, det er vigtigt at være opmærksom på, hvad der er af tekniske muligheder, og kigge på, hvad man gør andre steder på denne klode, hvor man naturligvis har det samme ønske, og det er derfor, paragraffen er kommet med. Lad os se, om det overhovedet er nødvendigt, at kulturministeren foretager sig noget. Det bedste ville jo være, at de to tv-kanaler i god ro og orden og rimelig hurtigt kom igennem med noget, der ville være til glæde for de medborgere, der har svært ved at høre.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg synes, det var en lidt besynderlig argumentation, kulturministeren brugte om det millionstore træk fra Radiofonden, nemlig at det er Danmarks Radio selv, der har indstillet røveriet for nu at bruge samme udtryk, som både kulturministeren og jeg brugte. At det er Danmarks Radio selv, der har indstillet, at man måtte trække disse mange millioner kroner fra Radiofonden, gør det da ikke mere forsvaret; jeg vil sige måske en anelse mindre.

Kulturministeren brugte udtrykket oppositionskuller om Venstres og for den sags skyld også De Konservatives holdning under de afsluttende forhandlinger. Kulturministeren kan kalde det, hvad hun vil, men sandheden var, at vi syntes, det var økonomisk uansvarligt, og at vi derfor sagde nej tak til at være med. Derfor må jeg fastholde, at SF har været et kostbart

bekendtskab i denne forbindelse, og at det er en understregning af, at SF er et farligt bekendtskab, når partiet skal være ansvarligt sammen med i øjeblikket disse fire regeringspartier. Det viser tallene sort på hvidt, og så kan det ikke hjælpe, at kulturministeren i flere sammenhænge kommer med et modspørgsmål om, hvorfor 10 års borgerlige regeringer ikke har sørget for dit og dat. Jamen kulturministeren gav jo delvis svaret, nemlig at det var mindretalsregeringer. At vores holdning er uændret, er der ikke nogen der kan bestride, og det gælder også med hensyn til reklamerne, hvor vi havde en mulighed for at skaffe nogle flere indtægter og ad den vej modvirke nogle af de store udgifter, der følger af forliget; men det vil et flertal jo ikke være med til. Så kom ikke og sig, at vi nu har fået oppositionskuller og spiller en anden rolle, end vi har gjort hidtil; vores holdning er ganske uændret.

Til sidst vil jeg blot konstatere, at det med Justitsministeriet finder kulturministeren ikke anledning til at komme nærmere ind på. Vi synes, der er en lidt mærkelig korrespondance eller mangel på samme, men det må vi så vende tilbage til under udvalgsarbejdet, når kulturministeren ikke vil komme nærmere ind på det her i dag.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Tre små temaer på en kort bemærkning:

Vedrørende det første, nemlig ministerens udsagn om, at hvis vi i fremtiden vil have dansk tv af høj kvalitet, skal vi også være parat til at betale den pris, det koster, skal jeg blot minde kulturministeren om de sammenlignelige tal, der har været om produktionsomkostninger i henholdsvis TV 2 og i Danmarks Radio, og, hvis man vil gå endnu videre til en station som TV 3, der også producerer dansk tv, gøre opmærksom på, at det viser sig, at den milliarddinosaur, der ligger ude i Gyngemosen, er alt for dyr. Det er ikke det samme som, at det nødvendigvis er dyrt at producere kvalitets-tv, og i den forbindelse er det også værd at bemærke, at TV 2 så langt slår Danmarks Radio i seerundersøgelserne. Vi er nu af den opfattelse, at det, som serne med verdens hurtigste demokrati, nemlig fjernbetjeningen, vælger at se, nok også er det, der har den højeste kvalitet. Vi vil i hvert fald ikke deltage i en diskus-

[Kim Behnke]

sion om, hvorvidt noget andet har en højere kvalitet, for det mener vi ikke påhviler politikere.

Det andet tema drejer sig om den korrespondance, der har været mellem Rigsrevisionen og Danmarks Radios bestyrelse, som kulturministeren vel er vidende om. Vi vil gerne, men det kan vi gøre under udvalgsarbejdet, sikre os, at dette ikke er med til at forskerte Rigsrevisionens mulighed for at kigge Danmarks Radio over skulderen. Jeg glæder mig over kulturministerens tilsagn om, at anden halvdel af årsagen til at få fjernet bestemmelserne om offentlighed i forvaltningen osv. udelukkende var, at man ikke skal kunne snage i journalisterne bilag.

Endelig til sidst, men unægtelig ikke mindst, det tredje tema, nemlig ministerens begejstring over, at det er en frivillig aftale, der er indgået med både Danmarks Radios og TV 2's bestyrelser. Jeg skal så blot minde om, at begge bestyrelser jo er politisk udpeget, og derfor imponerer den frivillige aftale os sådan set ikke.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Til hr. Kim Behnke skal jeg sige, at jeg heller ikke ved, om jeg er imponeret, men jeg er glad for det, specielt fordi det er min forgænger fra den borgerlige regering, der har udnævnt de to bestyrelser. Så det er såmænd fint nok for mig.

Jeg vil også sige til hr. Kim Behnke, at der da ikke er nogen som helst tvivl om, at TV 2 har udfordret Danmarks Radio, og det synes jeg da er fint. Jeg følger meget nøje både budgetterne og seertallene. Jeg siger ikke offentligt noget om, hvad det er for nogle tanker, jeg gør mig, men jeg følger det selvfølgelig meget nøje; vi kan både læse og regne i Kulturministeriet.

Derudover vil jeg godt sige, at jeg naturligvis også kender korrespondancen med Rigsrevisionen, og også det følger jeg meget nøje.

Til hr. Helge Sander vil jeg sige, at det jo er lidt mere tricky, end hr. Helge Sander siger. Radiofonden fyldes jo op af licensmidler, og af Radiofonden betales så, hvad det koster at drive Danmarks Radio, det vil sige, at det, der måtte være i Radiofonden, er licensbetalernes tidligere betaling til at lave radio og tv, så det kan aldrig være tyveri at tage nogle penge derfra og bruge dem til driften af Danmarks Radio; for øvrigt er der ganske bestemte regler

for, hvad der skal være i bunden af Radiofonden.

Så vil jeg også sige til hr. Helge Sander, at det da er ærlig politisk snak at sige nej tak til et forlig – ingen tvivl om det – men det er også ærlig politisk snak, at en flertalsregering selvfølgelig får sine ting igennem, men vi har samtidig ønsket på dette punkt som på en række andre punkter at lægge tingene frem i Folketinget, så det er muligt for alle partier at kigge på dem, og alle er velkomne til at være med. ??????at indhente en skriftlig udtalelse fra Justitsministeriet, og jeg vil også godt love at sende denne udtalelse til Folketingets Kulturudvalg. Det synes jeg er rimeligt nok, når det er et punkt, der bliver rejst i forbindelse med en debat.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Selvfølgelig har enhver regering ret til at skaffe sig et flertal; jeg vil næsten sige, den har pligt til det. Det eneste, jeg siger, er, at her har vi oplevet en situation, hvor vi får illustreret, hvad der er de økonomiske konsekvenser, når SF får indflydelse. Det ser vi sort på hvidt her. Det er det eneste, jeg ønsker at få sagt, ikke noget med, om det er mere eller mindre klogt eller uklogt af regeringen. Jeg forstår godt, at man gør det, når man gerne vil have sine forslag igennem og ser stort på, hvad det koster.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

[Formanden]

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik (28/10 93):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)
Nyt medl.: Annette Just (FP)

Udenrigsudvalget (28/10 93):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)
Ny stedf.: Annette Just (FP)

Det Udenrigspolitiske Nævn (28/10 93):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)
Ny stedf.: Annette Just (FP)

CSCE's parlamentariske forsamling (28/10 93):

Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)
Nyt medl.: Annette Just (FP)

Markedsudvalget (28/10 93):

Udtræder: Kim Behnke (FP)
Nyt medl.: Annette Just (FP)
Udtræder: Kristian Thulesen Dahl (FP)
Ny stedf.: Kim Behnke (FP)

Erhvervsudvalget (28/10 93):

Udtræder: Pia Kjærsgaard (FP)
Nyt medl.: Kim Behnke (FP)
Udtræder: Tommy Dinesen (SF)
Ny stedf.: Jens Thoft (SF)
Udtræder: Peter Duetoft (CD)
Ny stedf.: Bente Juncker (CD)

Erhvervsudvalget (29/10 93):

Udtræder: Kim Behnke (FP)
Nyt medl.: Pia Kjærsgaard (FP)
Udtræder: Jens Thoft (SF)
Ny stedf.: Tommy Dinesen (SF)

CSCE's parlamentariske forsamling (29/10 93):

Udtræder: Ahlmann-Ohlsen (KF)
Nyt medl.: Fischer (KF)

Miljø- og Planlægningsudvalget (29/10 93):

Udtræder: Pernille Frahm (SF)
Ny stedf.: Jørn Jespersen (SF)
Udtræder: Filt Jensen (V)
Nyt medl.: Jørgen Winther (V)

Sundhedsudvalget (29/10 93):

Udtræder: Rahbæk Møller (SF)
Ny stedf.: Jørn Jespersen (SF)
Udtræder: Thor Pedersen (V)
Ny stedf.: Lis Noer Holmberg (V)

Kulturudvalget (29/10 93):

Udtræder: Pernille Frahm (SF)
Nyt medl.: Jørn Jespersen (SF)

Erhvervsudvalget (1/11 93):

Udtræder: Svend Aage Jensby (V)
Nyt medl.: Thor Pedersen (V)
Udtræder: Tommy Dinesen (SF)
Ny stedf.: Jens Thoft (SF)
Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)
Udtræder: Pia Kjærsgaard (FP)
Nyt medl.: Kim Behnke (FP)

Kulturudvalget (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Uddannelsesudvalget (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Udvalget vedrørende Dansk Sikkerhedspolitik (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Det Udenrigspolitiske Nævn (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Udvalget vedrørende Det Ethiske Råd (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Udvalget vedrørende Grønlandslove (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Nyt medl.: Tove Videbæk (KRF)

Kirkeudvalget (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Ny stedf.: Tove Videbæk (KRF)

Nordisk Råd (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)
Ny stedf.: Tove Videbæk (KRF)

[Formanden]

Dansk Interparlamentarisk Gruppens bestyrelse
(1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)

Ny stedf.: Tove Videbæk (KRF)

CSCE's parlamentariske forsamling (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)

Ny stedf.: Tove Videbæk (KRF)

North Atlantic Assembly (1/11 93):

Udtræder: Merethe Due Jensen (KRF)

Ny stedf.: Tove Videbæk (KRF)

Retsudvalget (1/11 1993):

Udtræder: Pernille Frahm (SF)

Ny stedf.: Gert Petersen (SF)

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 3. november 1993, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 16.32
